

پس از اعلام ارجاع پرونده قتل پدرمادرم داریوش و پروانه فروهر به دادگاه و صدور قرار پرونده خوانی برای وکلای پرونده به ایران آمدن تا بر اساس حق قانونی خود پرونده ای را که نزدیک به دو سال به ناحق از ما مخفی نگه داشته شد، شخصاً نیز بخوانم. وکلای پرونده در پایان مهلت قانونی اعلام نقص خواهند کرد. اما دیروز که خواندن آخرین جلد از تحقیقات این پرونده را به پایان رساندم تصمیم گرفتم تا طی این نامه که برای شما می نویسم اعتراض خود را شخصاً به شما که بالاترین مقام قضایی کشور را دارا هستید، به شما که وظیفه سنگین اجرای عدالت در کشور ما را بر عهده دارید، بنویسم. پرونده را به دقت خواندم، برگ های اعترافات کارمندان وزارت اطلاعات درباره ی چگونگی به قتل رساندن پدرمادرم را. اما در این برگ ها همچنان چرایی این جنایت ها و دستور دهندگان آن ها پس از دو سال میهم مانده است. با آنکه متهمان پرونده در بازجویی هایشان به نقش فرمانبر خود اشاره کرده اند، تحقیقات کافی از دستور دهندگانی که نام برده شده اند، در پرونده موجود نیست.

برگ های متعددی از تحقیقات انجام شده از پرونده ی کنونی حذف شده و پرونده گسست های زمانی و معنایی فاحشی پیدا کرده است. از جمله حتی یک برگ از بازجویی های سعید امامی را که از سوی مقامات رسیدگی کننده به پرونده بارها به عنوان یکی از عوامل اصلی قتل های سیاسی پاییز ۷۷ معرفی شد، در پرونده نیافتم. حتی چگونگی کشف ردپای متهمان که به دستگیری آنان انجامیده، در پرونده مشخص نمی باشد. مدارک و دلایلی وجود دارد که نحوه ی قتل پدر و مادرم، آنچنان که مجریان قتل ها بازگو کرده اند را به زیر سؤال می برد. اما تحقیقی در این باره در پرونده موجود نیست.

اگر از ابتدا مسئولان پرونده ما را چنین نامحرم نمی انگاشتند و به بهانه ی دفاع از امنیت ملی ما را از حق مسلم خود در خواندن پرونده به هنگام تحقیق محروم نمی کردند شاید امروز حقایق بیشتری در پرونده نمایان بود. با توجه به موارد فوق از شما می خواهم روندی را که تا کنون باعث پدید آمدن چنین کاستی هایی در این پرونده ی ملی شده است، تغییر دهید تا وکلای پرونده و ما از این پس بتوانیم در ارتباط مستقیم با مقامات پیگیر پرونده در جریان قدم های بعدی برای تکمیل آن قرار گیریم.

ریاست محترم قوه قضاییه در برگ های پرونده اگرچه بسیار نکته ها ناگفته مانده است، اما خشونت و رذالتی در کلمات مجریان قتل ها نهفته است که نمایانگر ابعاد جنایت است، نمایانگر سلسله ی خشونت که مجریانش را در شب اول آذرماه ۷۷ راهی خانه پدرمادرم کرد و قلب پاک آنان را که همواره به شوق ایرانی آزاد و آباد می تپید، وحشیانه درید. خون بهای راستین آنان افشای تمامی حقیقت است و نابودی این سلسله ی خشونت تا آخرین حلقه های آن.

با احترام

پرستو فروهر، ۱۹ مهر ۷۹